

**ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΕΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ
ΓΕΝΙΚΟΥ ΛΥΚΕΙΟΥ
ΑΡΧΑΙΑ ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΥ
17 ΙΟΥΝΙΟΥ 2020**

**ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ
(ΑΔΙΔΑΚΤΟ)**

ΑΔΙΔΑΚΤΟ ΚΕΙΜΕΝΟ

Γ1.

Κι αν κάποιος πάλι με ρωτούσε: Στ' αλήθεα, ακόμα ισχυρίζεσαι ότι πρέπει, αν κάποιος αδικεί την πόλη, να κάνουμε ειρήνη και μ' αυτόν; Δε θα το έλεγα· απεναντίας μάλιστα εννοώ ότι πολύ πιο γρήγορα θα τιμωρούσαμε αυτούς, αν δεν αδικούσαμε κανέναν· γιατί δε θα είχαν κανέναν (ως) σύμμαχο.

Γ2.

Στο συγκεκριμένο απόσπασμα ο Ξενοφόντος αντιπαραθέτει τα αγαθά της ειρήνης με τα δεινά του πολέμου σε οικονομικό επίπεδο. Αρχικά λοιπόν, κάγοντας μία σύντομη αναφορά στο παρελθόν της Αθήνας, διαπιστώνει πώς σε καιρό ειρήνης υπήρχε μεγάλη εισροή χρημάτων στην πόλη, ενώ σε καιρό πολέμου όλα αυτά δαπάνηθηκαν πλήρως («εύρήσει γάρ ... καταδαπανηθέντα»). Στη συνέχεια, κρίνοντας από τη σύγχρονή του πραγματικότητα, θεωρεί ότι εξαιτίας του πολέμου πολλά έσοδα χάθηκαν και όσα έφτασαν στην πόλη ξοδεύτηκαν σε κάθε είδους δαπάνες, ενώ, μόλις επανήλθε η ειρήνη στη θάλασσα, και τα έσοδα αυξήθηκαν και ήταν στη διάθεση των πολιτών, για να τα χρησιμοποιήσουν όπως ήθελαν («γνώσεται δ' ... βούλονται»).

Γ3.

- α. ἔξελειπες, εἰσήρχου / εἰσῆμις / εἰσήεισθα, κατεδαπανῶ.
- β. μάλα – μάλιστα, ταχέως / ταχό – τάχιστα.
- γ. τισί, πρόσοδοι, πόλιτα.

Γ4.

- α. ἢ εἰρήνην: β' όρος σύγκρισης εξαρτώμενος από το «κερδαλεώτερον». ταῦτα: υποκείμενο του ρήματος «ἄν κριθείη», αττική σύνταξη.
τῶν προσδόδων: (ονοματικός ετερόπτωτος προσδιορισμός), γενική διαιρετική στο «πολλάς». ἄγειν: τελικό απαρέμφατο ως υποκείμενο του απρόσωπου ρήματος «χρή».
- β. ἀνενεχόντα: κατηγορηματική μετοχή, εξαρτώμενη από το ρήμα γνώσης / αντίληψης «εύρησει», η οποία αναφέρεται στο αντικείμενό του «χρήματα».
- γ. «πῶς ἂν ἄμεινον ταῦτα κριθείη»: δευτερεύουσα ονοματική πλάγια ερωτηματική πρόταση μερικής άγνοιας, κρίσης, ως αντικείμενο του ρήματος «οὐκ οἶδα».
«ώς χρή καὶ πρὸς τοῦτον εἰρήνην ἄγειν»: δευτερεύουσα ονοματική ειδική πρόταση, κρίσης, ως αντικείμενο του ρήματος «λέγεις».